

200706899/1.

Datum uitspraak: 13 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/33705 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 27 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, geweigerd om appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 augustus 2007, verzonden op 30 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

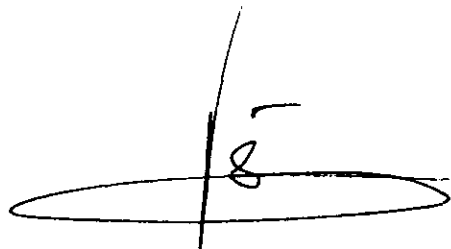
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 december 2007

53-562.

Verzonden: 13 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg. nr.: AWB 06/33705

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op _____, eiseres,
van de nationaliteit van de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC),
gemachtigde: mr. J. Nourhussen, jurist bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. S. van Willigen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juni 2006, bekendgemaakt op 14 juni 2006, heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Daarbij is tevens ambtshalve beslist dat aan eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling wordt verleend.

Op 11 juli 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 juli 2007, waar eiseres en de gemachtigden van partijen zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis-

Reg.nr.: AWB 06/33705

2

of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2 Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen op grond van voormelde wetsbepalingen. Verweerder heeft daarbij overwogen dat eiseres toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Verweerder heeft het niet aannemelijk geacht dat eiseres, ook al was zij ten tijde van haar reis naar Nederland veertien jaar oud, geen enkel indicatief bewijs van haar reis heeft kunnen overleggen noch in staat is gebleken gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de door haar gevolgde reisroute af te leggen. Hierbij heeft verweerder in aanmerking genomen dat eiseres per vliegtuig van de DRC naar Nederland is gereisd en verondersteld mag worden dat deze reis met documenten is te staven. Van eiseres mag volgens verweerder worden verwacht dat zij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de naam van de luchtvaartmaatschappij, de kleur van de vliegtuigstoelen, de uniformen van het vliegtuig/cabinepersoneel, het symbool van de luchtvaartmaatschappij, de door het cabinepersoneel gesproken taal en de plaats waar het vliegtuig uiteindelijk is geland. De verklaring dat eiseres door alles wat zij heeft meegemaakt verward was tijdens de reis heeft verweerder niet verschoonbaar geacht, nu zij niet alleen geen concrete en verifieerbare verklaringen over haar reis heeft afgelegd, maar evenmin (indicatieve) reisdocumenten heeft overgelegd.

Voorts heeft verweerder geoordeeld dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert, waarbij verweerder heeft overwogen dat wordt getwijfeld aan de verklaringen van eiseres omtrent haar identiteit.

Daartoe heeft verweerder in aanmerking genomen dat eiseres haar eigen naam niet overeenkomstig de naam op de Attestation de Naissance heeft geschreven. De verklaring van eiseres dat zij minderjarig is en dat zij op dat moment gestrest was, doet hieraan volgens verweerder niet af, nu eiseres tijdens het eerste gehoor heeft verklaard dat zij haar naam altijd op de door haar geschreven manier schreef. Van iemand die heeft verklaard vanaf haar zesde levensjaar (vanaf 1994) tot juli 2002 naar school te zijn gegaan en daar heeft leren schrijven, al dan niet gebrekkig, mag volgens verweerder in redelijkheid worden verwacht dat zij in ieder geval haar eigen (volledige) naam juist kan noteren. Daarnaast heeft verweerder van betekenis geacht dat eiseres een andere geboorteplaats heeft opgegeven dan die op voormelde Attestation de Naissance staat vermeld. Van iemand die haar gehele leven op hetzelfde adres, tevens zijnde het geboorteadres, heeft gewoond, mag volgens verweerder, ook al had eiseres ten tijde van haar asielaanvraag de leeftijd van veertien jaar, worden verwacht dat zij haar geboorteadres meteen juist kan doorgeven. Ook heeft verweerder het door eiseres opgegeven woonadres niet geloofwaardig geacht, nu zij daaromtrent tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. In het eerste gehoor heeft eiseres verklaard haar gehele leven te hebben gewoond op het adres ' te , terwijl zij in de correcties en aanvullingen heeft verklaard dat zij haar hele leven op het adres ' te heeft gewoond. Haar verklaring voor deze tegenstrijdigheid dat zij tijdens het eerste gehoor gestrest was, kan volgens verweerder geen deugdelijke verklaring vormen voor de tegenstrijdigheden in haar verklaringen over haar woonadres. Evenmin heeft verzoekster naar verweerders mening geloofwaardig gemaakt dat zij op de door haar vermelde school heeft gezeten. Daartoe heeft verweerder gewicht toegekend aan de omstandigheid dat eiseres noch in het eerste gehoor, noch in het nader gehoor, noch in de correcties en aanvullingen in staat is gebleken het juiste adres van de school te geven.

Reg.nr.: AWB 06/33705

3

Gebleken is dat eiseres de naam van de school anders schrijft dan op de overgelegde cijferlijst genoteerd staat. Van iemand die heeft verklaard gedurende een periode van acht jaren naar dezelfde school te zijn gegaan, mag volgens verweerder worden verwacht dat zij de juiste naam en het juiste adres van de school kan geven. Aan de door eiseres overgelegde cijferlijst heeft verweerder niet de door eiseres gewenste waarde toegekend, nu hij geen geloof hecht aan de door eiseres opgegeven identiteit.

Verweerder heeft bij het vorenstaande, in reactie op de zienswijze, nog betekenis toegekend aan de omstandigheid dat eiseres haar naam niet eerst tijdens het eerste gehoor onjuist heeft geschreven, maar al eerder, te weten bij het invullen van het personaliaformulier. Volgens verweerder is niet gebleken dat eiseres op een in de zienswijze omschreven wijze door de contactambtenaar onder druk is gezet. Dat eiseres niet goed kan schrijven, dat exacte adressaanduidingen in de cultuur van eiseres niet belangrijk zijn en dat hetgeen haar is overkomen van invloed is op haar herinneringen, leidt volgens verweerder niet tot de conclusie dat van de verklaringen van eiseres omtrent haar identiteit dient te worden uitgegaan. Voorts acht verweerder het door eiseres aangehaald citaat uit het bij de zienswijze overgelegde wetenschappelijk onderzoek niet relevant, gelet op de aard van de door eiseres afgelegde tegenstrijdige verklaringen, die zien op haar naam, woonadres, naam en adres van haar school.

Voorts heeft verweerder het standpunt ingenomen dat eiseres een aantal vage verklaringen heeft afgelegd. Eiseres heeft desgevraagd (in eerste instantie) niet de naam van de vriend van haar vader weten te vermelden, terwijl zij zesentwintig maanden bij hem zou hebben verbleven. Evenmin weet eiseres het adres te noemen waar zij die periode zou hebben verbleven. Daarnaast heeft verweerder in aanmerking genomen dat haar ouders met vakantie zijn gegaan en dat eiseres desgevraagd niet heeft kunnen aangeven wanneer haar ouders met vakantie zijn gegaan en waar haar ouders vakantie gingen houden. Dit klemt volgens verweerder te meer nu uit de verklaringen van eiseres is gebleken dat zij regelmatig telefonisch contact onderhielden. Eveneens heeft eiseres naar verweerders mening vage verklaringen afgelegd over de aanwezigheid van overige familieleden in het land van herkomst. Verweerder wijst in dit verband op de verklaring van eiseres dat zij niet weet of zij nog familie heeft in het land van herkomst en dat zij nog nooit daarover iets heeft gehoord van haar ouders. Ook is eiseres volgens verweerder vaag gebleven in haar verklaringen over de reden waarom zij van de huishoudster bij de vriend van haar vader moest verblijven. Eiseres heeft immers verklaard dat zij van de huishoudster heeft vernomen dat zij zou worden gezocht, maar door wie en de reden daarvan, is onbekend gebleven. Voorts is eiseres volgens verweerder vaag gebleven in haar verklaringen over de werkzaamheden en functie van haar vader. Dienaangaande wijst verweerder erop dat eiseres daaromtrent slechts heeft kunnen verklaren dat haar vader commandant was en dat zij daarover geen nadere bijzonderheden heeft kunnen verschaffen.

In de correcties en aanvullingen heeft eiseres aangevoerd dat zij vanwege de sfeer en gang van zaken tijdens het eerste gehoor en de gesteldheid van eiseres op dat moment geen heldere en juiste verklaringen tijdens dit eerste gehoor heeft kunnen afleggen. Daartoe heeft eiseres aangevoerd dat er onjuistheden in het rapport van eerste gehoor zouden staan en dat de tweede contactambtenaar geen gebruik maakte van een Franse tolk, maar zelf Frans sprak. Dit leidt volgens verweerder niet tot de conclusie dat dit ten koste is gegaan van de zorgvuldigheid van de procedure. Daartoe heeft verweerder in aanmerking genomen dat uit het eerste gehoor niet is gebleken dat eiseres noch de door de tolk noch de door de

Reg.nr.: AWB 06/33705

4

contactambtenaar gesproken Franse taal niet zou hebben begrepen. Blijkens pagina 9 van het rapport van eerste gehoor heeft eiseres op de vraag van de contactambtenaar of zij problemen had met de Franse taal, zoals die door hem is gesproken, geantwoord dat zij alles goed heeft begrepen en verstaan en dat de contactambtenaar goed Frans heeft gesproken. Voor zover eiseres heeft betoogd dat de onjuiste weergave voor rekening van de contactambtenaren dient te komen, wordt deze stelling door verweerder niet gevolgd. Eiseres heeft immers de bijlage, waarop haar volledige naam, geboortedatum, geboorteplaats, nationaliteit en (laatste) adres van het land van herkomst dienen te komen te staan – onder begeleiding van een Franse tolk – persoonlijk ingevuld. Niet valt volgens verweerder in te zien waarom eiseres deze bijlage niet direct van juiste gegevens zou hebben kunnen voorzien. Dit klemmt volgens verweerder te meer nu is gebleken dat eiseres acht jaar lang op school heeft gezeten en dat zij altijd op hetzelfde adres woonachtig is geweest.

2.3 De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Verweerder heeft in het bestreden besluit, waarin het voornemen tot afwijzing van de aanvraag herhaald en ingelast is, geoordeeld dat eiseres toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Verweerder heeft daarbij geoordeeld dat de minderjarigheid van eiseres en de omstandigheden waarin zij heeft verkeerd geen aanleiding vormen om haar het ontbreken van reisdocumenten, dat door eiseres op zichzelf niet is betwist, niet toe te rekenen. Naar het oordeel van de rechtbank biedt hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder dit standpunt, zoals hiervoor in 2.2 is uiteengezet, niet in redelijkheid heeft kunnen innemen. Van strijd met beginselen van behoorlijk bestuur is ook geen sprake. Aldus heeft verweerder de eis kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht uitgaat.

2.5 Verweerder heeft in het bestreden besluit, waarin de overwegingen van het voornemen herhaald en ingelast zijn, een aanzienlijk aantal tegenstrijdige en vage verklaringen van eiseres opgesomd en zich op basis daarvan op het standpunt gesteld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist, die, gelet op het vorenstaande, gebist wordt. Voor zover eiseres heeft betoogd dat verweerder haar in redelijkheid niet heeft kunnen tegenwerpen dat zij tegenstrijdige en vage verklaringen heeft afgelegd, nu de tweede contactambtenaar tijdens het eerste gehoor geen gebruik heeft gemaakt van een tolk, maar zelf in de Franse taal heeft getolkt, en eiseres op een zodanig onheuse wijze heeft bejegend dat zij zeer gestrest is geraakt, volgt de rechtbank eiseres niet in dit betoog. Nog daargelaten dat uit het rapport van eerste gehoor niet valt af te leiden dat eiseres de door de contactambtenaar gesproken Franse taal niet heeft begrepen en dat zij door de contactambtenaar op een door haar gestelde wijze is bejegend, heeft zij haar verklaringen omtrent haar naam, woonadres en school in het land van herkomst uitsluitend afgelegd in het eerste deel van het eerste gehoor toen zij werd bevraagd door een andere contactambtenaar en werd bijgestaan door een tolk, en niet tijdens het tweede deel van het eerste gehoor. Aldus kan niet worden gezegd dat de door verweerder vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen op voormelde onderdelen zijn te verklaren door de (houding van de) tweede contactambtenaar en de afwezigheid van een officiële tolk, wat daar verder ook van zij, en dat zij daardoor in haar belangen is geschaad. Voorts heeft verweerder gemotiveerd aangegeven dat noch de minderjarigheid van eiseres ten tijde van haar asielaanvraag, noch het door eiseres overgelegde wetenschappelijk artikel, waarvan hiervoor in 2.2 melding is gemaakt, maakt dat van het relaas van eiseres een positieve overtuigingskracht uitgaat. Hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd, leidt de rechtbank niet tot het oordeel dat verweerder zich niet op dit standpunt heeft kunnen stellen.

Reg.nr.: AWB 06/33705

5

2.6 Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder kunnen oordelen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het betoog van eiseres dat haar ten onrechte geen verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, dan wel c, van de Vw 2000 is verleend, wordt verworpen, gelet op de omstandigheid dat verweerder het asielaanvraag ongehoord heeft kunnen achten.

2.7 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), gelezen in verbinding met artikel 3:6, aanhef en onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), is Onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

2.8 Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan voornoemde verblijfsvergunning worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

2.9 Verweerder heeft voormelde verblijfsvergunning regulier geweigerd, nu eiseres onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd. Daartoe heeft verweerder in aanmerking genomen dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar naam, haar woonadres en de naam en adres van de school, en dat zij vage verklaringen heeft afgelegd omtrent (onder andere) de verblijfplaats van haar ouders, het adres waar zij bij de vriend van haar vader verbleef, het werk van haar vader en de redenen waarom zij zou worden gezocht in het land van herkomst. Uit het hiervoor in de rechtsoverwegingen 2.2 en 2.4 overwogene vloeit voort dat verweerder voormelde elementen uit het asielaanvraag van eiseres in twijfel heeft kunnen trekken. Hetgeen in beroep naar voren is gebracht, brengt de rechtbank dan ook niet tot het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres het onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd en dat verweerder niet heeft kunnen weigeren eiseres voormelde verblijfsvergunning regulier te verlenen.

2.10 Het beroep is ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Reg.nr.: AWB 06/33705

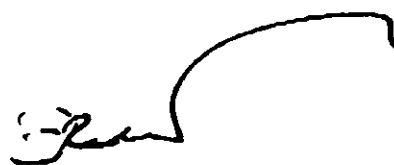
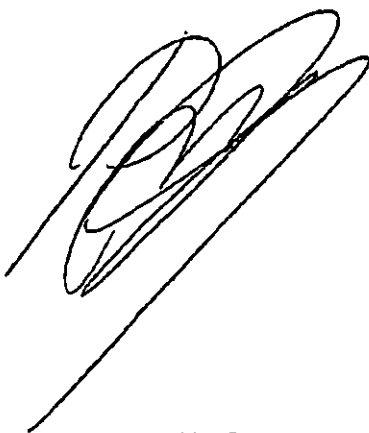
6

3. Beslissing

De rechtbank:

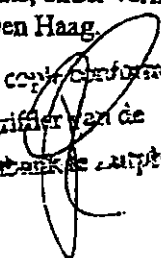
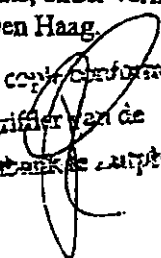
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E.H.T. Rademaker en in het openbaar uitgesproken op
27 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. F.S. Zwerwer als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden
ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van
"Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 30 AUG 2007

Voor copy:
De griffier van de
rechtbank te

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

mr. H.L. Booij
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
advocaat

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
advocaat

mw. mr. M. Stoetzer - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

SNS Bank Arnhem
90.26.34.487

Stichting Derdangelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5899	
B	27 SEP 2007
ZAAKNR. 200706899	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

PER POST EN FAX no. Fax: 070-3651380
aantal pagina's: 3

APPELSCHRIFT

Arnhem, 27 september 2007.

Inzake :
Verblijvende :
Geboortedatum :
Land van herkomst : Democratische Republiek Congo
IND. nr. : 0302.25.2005

Appellante, , kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 5418, 6802 EK, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, waarvan mevr. mr. J. Nourhussen verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 30 augustus 2007, ontvangen op 31 augustus 2007. Procedurenummer 06/33705. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellante tegen de afwijzing van haar aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) ongegrond verklaard. Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 12 juni 2006 inzake appellante.

In het onderstaande zal gemachtigde eerst aandacht besteden aan het procesverloop en de kern van het vluchtverhaal. Daarna volgt de grief met toelichting.

1 PROCESVERLOOP

Appellante heeft zich 26 februari 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw). Op die zelfde datum heeft het eerste gehoor plaatsgevonden.

Op 21 mei 2003 is zij nader gehoord.

Op 13 maart 2006 is appellante in kennis gesteld van het voornemen van verweerder.

Bij brief van 11 april 2006 heeft appellante haar zienswijze op dit voornemen gegeven.

Bij beschikking van 12 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel afgewezen.

Op 11 juli 2006 heeft appellante beroep aangetekend tegen de beschikking van 12 juni 2006.

2 VLUCHTVERHAAL

Appellante heeft haar land verlaten omdat haar ouders zijn verdwenen en de huishoudster vertelde dat zij allen werden gezocht. Appellante is hierop door de huishoudster bij de vriend van haar vader gebracht ondergebracht die appellante heeft opgesloten en misbruikt en aan

Stichting Rechtsbijstand Asiel LEGAL AID

een blanke man heeft meegegeven. Deze man heeft appellante naar Europa gebracht en eveneens misbruikt en appellant gedwongen in de prostitutie te werken. Uiteindelijk heeft appellante kunnen vluchten en heeft in Nederland asiel aangevraagd.

3 GRIEF

Appellant heeft één grief tegen de uitspraak.

De grief heeft betrekking op het oordeel van de rechtbank dat appellante het onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst zou hebben gefrustreerd (3.1).

3.1 Frustreren onderzoek adequate opvang

In rechtsoverweging 2.9 overweegt de rechtbank het volgende:

"Verweerder heeft voormelde verblijfsvergunning regulier geweigerd, nu eiseres onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd. Daartoe heeft verweerder in aanmerking genomen dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar naam, haar woonadres en de naam en adres van de school, en dat zij vage verklaringen heeft afgelegd omtrent (onder andere) de verblijfsplaats van haar ouders, het adres waar zij bij de vriend van haar vader verbleef, het werk van haar ouders en de redenen waarom zij zou worden gezocht in het land van herkomst. Uit het hiervoor in de rechtsoverweging 2.2 en 2.4 overwogene vloeit voort dat verweerder voormelde elementen uit het asielrelaas van eiseres in twijfel heeft kunnen trekken. Hetgeen in beroep naar voren is gebracht, brengt de rechtbank dan ook niet tot het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres het onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd en dat verweerder niet heeft kunnen weigeren eiseres voormelde verblijfsvergunning te verlenen".

Toelichting

De rechtbank gaat met deze overweging geheel voorbij aan hetgeen in de zienswijze, de gronden beroep en in de pleitnotitie herhaaldelijk is aangevoerd. In de pleitnotitie (productie 3) is hieromtrent aangevoerd dat verweerder in elk geval niet betwist dat appellante minderjarig was bij haar aanvraag. Voorts is gewezen op het feit dat beargumenteerd bestreden is dat haar verweten kan worden tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd omtrent haar naam, haar woonadres en de naam en het adres van haar school en bestreden is dat zij vage verklaringen heeft afgelegd omtrent het werk van haar vader en de redenen waarom zij gezocht wordt, zodat er ook niet gesteld kan worden dat zij een onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst frustreert.

Bovendien is gewezen op het feit dat appellante uiteindelijk haar juiste adres, de naam en plaats van haar school heeft gegeven. Voorts heeft zij een cijferlijst overgelegd ter onderbouwing van haar school. Nu de naam van de school, de plaats en de wijk waar de school is gelegen uit de cijferlijst kunnen worden opgemaakt had verweerder voldoende aanknopingspunten om onderzoek te doen. Het is niet duidelijk waarom verweerder middels deze gegevens geen onderzoek naar appellante heeft ingesteld. Nu verweerder dit heeft nagelaten is er sprake van een onzorgvuldige besluitvorming en had appellante ten minste in aanmerking moeten komen voor het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen.

Appellante is van mening dat de rechtbank ten minste iets had moeten opmerken over het feit dat uit de overgelegde cijferlijst, die overigens nergens wordt betwist, de gegevens van de school blijken zodat aan de hand daarvan bij de school navraag naar appellant had kunnen worden gedaan. Tijdens de zitting op 19 juli 2007 is door gemachtigde van appellante nog opgemerkt dat bij twijfel over de geloofwaardigheid van het relaas gebruikelijk is dat verweerder op grond van de beschikbare informatie onderzoek doet in het land van herkomst door het uitbrengen van een individueel ambtsbericht.

De rechtbank zegt in de uitspraak ten onrechte niets over dit feit en laat de beslissing slechts afhangen van de stelling van verweerder dat de verklaringen tegenstrijdig zijn. Een motivering ontbreekt geheel.

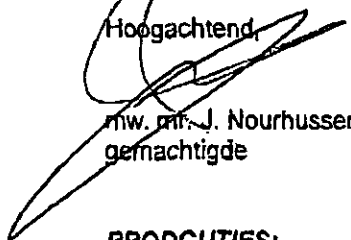
Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

CONCLUSIE

Gelet op het voorgaande kan de bestreden uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen vanwege onvoldoende motivering met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Eventuele griffierechten dienen ten laste van de rekening-courant van de Stichting rechtsbijstand Asiel Nederland gebracht te worden.

Hoogachtend,

mr. mr. J. Nourhussen
gemachtigde

PRODUCTIES:

1. Een door appellant getekende machtiging
2. Kopie van de uitspraak van de rechtbank Arnhem, 30 augustus 2007
3. Pleitnota, 19 juli 2007